

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

24 травня 2022 року

Справа №200/18068/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі головуючого судді Христофорова А. Б., розглянувши за правилами спрощеного позовного провадження адміністративну справу за позовом Кротенка В'ячеслава Олеговича до Донецького обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки про визнання бездіяльності протиправною, зобов'язати вчинити певні дії,-

В С Т А Н О В И В:

До Донецького окружного адміністративного суду надійшов адміністративний позов Кротенка В'ячеслава Олеговича до Донецького обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки, в якому позивач просить суд:

- визнати бездіяльність Донецького обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки щодо не нарахування та не виплати позивачу одноразової грошової допомоги у розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби у день виключення із списків особового складу військової частини у зв'язку із закінченням строку контракту;

- зобов'язати Донецький обласний територіальний центр комплектування та соціальної підтримки нарахувати та виплатити позивачу одноразову грошову допомогу у розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби відповідно до п. 2 ст. 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

В обґрунтування позовних вимог позивачем зазначено, що позивач з 30.09.2015 року по 29.09.2021 року проходив військову службу у Донецькому обласному територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки. Наказом від 29.09.2021 року № 275 позивача було звільнено з військової служби та виключено зі списків особового складу та усіх видів забезпечення. У тексті витягу із наказу № 275 від 29.09.2021 була відсутня інформація про наявність у позивача вислуги років у пільговому та загальному обчисленні, внаслідок чого в жовтні 2021 року позивачем надіслано заяву на адресу відповідача, у якій він просив надати інформацію щодо наявності вислуги років у календарному, пільговому та загальному обчисленні станом на день звільнення та виключення із списків особового складу Донецького обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Згідно довідки наданою Донецьким ОТЦК та СП від 20.10.2021 року №04/1531, позивач має вислугу років: календарна 07 років 4 місяця 15 днів, пільгова 10 років 08 місяців 10 днів, загальна 18 років 00 місяців 25 днів. В жовтні 2021 року позивач звернувся до відповідача із заявою, в якій просив виплатити йому одноразову грошову допомогу у розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби,

що передбачена п. 2 ст. 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Проаналізувавши отриману інформацію, позивач вважає, що у день виключення зі списків особового складу Луганського зонального відділу Військової служби правопорядку у зв'язку із закінченням строку контракту, йому не було нараховано та виплачено одноразову грошову допомогу при звільненні в розмірі 50% місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби.

Листом від 26.10.2021 року вих. № 09/02/1224, відповідачем відмовлено позивачу у виплаті одноразової грошової допомоги в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби. Таким чином, позивач вважає протиправною бездіяльність відповідача, яка полягає у відмові здійснити нарахування та виплату йому одноразової грошової допомоги в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби, внаслідок чого звернувся до суду.

Представник відповідача позовні вимоги не визнав, надав відзив на позовну заяву та просив відмовити у задоволенні позову зазначивши, що частиною першою статті 9 Закону України Про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей (далі - Закон № 2011-ХІІ) встановлено, що держава гарантує військовослужбовцям достатнє матеріальне, грошове та інші види забезпечення в обсязі, що відповідає умовам військової служби, стимулює закріплення кваліфікованих військових кадрів.

Відповідно до абзацу першого частини другої статті 15 № 2011-ХІІ, військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби, які звільняються зі служби за станом здоров'я, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 50% місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби. У разі звільнення з військової служби за віком, у зв'язку із скороченням штатів (або проведенням організаційних заходів, закінченням строку контракту, у зв'язку з безпосереднім підпорядкуванням близькій особі, систематичним невиконанням умов контракту командуванням, а також у зв'язку з настанням особливого періоду та небажанням продовжувати військову службу військовослужбовцем-жінкою, яка має дитину (дітей) віком до 18 років, одноразова грошова допомога в розмірі 50% місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби виплачується за кожний повний календарний рік служби виплачується за наявності вислуги 10 років і більше.

Аналогічна правова норма міститься в пункті 10 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 року № 393 "Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, поліцейським, співробітникам Служби судової охорони та членам їхніх сімей" (надалі - Порядок № 393).

Відповідно до частини четвертої статті Закону № 2011-ХІІ порядок виплати грошового забезпечення визначається Міністром оборони України, керівниками центральних органів виконавчої влади, що мають у своєму підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування та правоохоронні органи, керівниками розвідувальних органів України.

Механізм та умови виплати грошового забезпечення військовослужбовцям Збройних Сил України, Державної спеціальної служби транспорту України та деяким іншим особам визначає Порядок виплати грошового забезпечення військовослужбовцям, Збройних Сил України та деяким іншим особам, затверджений наказом Міністра оборони України від 07 червня 2018 року № 260 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 26 червня 2018 року за № 745/32197 (далі - Порядок № 260).

Водночас, пунктом 2 Розділу ХХХІІ Порядку №260 передбачено, що у разі звільнення з військової служби за віком, у зв'язку зі скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, закінченням строку контракту, у зв'язку з безпосереднім підпорядкуванням близькій

процесів не завжди мають змогу подати заяву про відкладення розгляду справи через залучення до функціонування критичної інфраструктури, вступ до лав Збройних сил України, територіальної оборони, добровольчих воєнних формувань та інших форм протидії збройної агресії проти України, або не можуть прибути в суд у зв'язку з небезпекою для життя.

Донецький окружний адміністративний суд продовжує свою роботу у дистанційному режимі.

За приписами частини 5 статті 262 Кодексу адміністративного судочинства України, суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін за наявними у справі матеріалами, за відсутності клопотання будь-якої зі сторін про інше.

Розглянувши наявні заяви по суті справи, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтуються вимоги, дослідивши докази, які наявні в матеріалах справи, суд встановив наступне.

Позивач - Кротенко В'ячеслав Олегович, 28 березня 1992 року народження, ідентифікаційний номер 3369001815, що підтверджується копією паспорта серія ВК №508593 та довідки про присвоєння ідентифікаційного номера на ім'я позивача.

Кротенко В. О. є учасником бойових дій та має право на пільги, встановлені законодавством України для ветеранів війни – учасників бойових дій, що підтверджується копією посвідчення серії УБД № 093911, виданого 15 лютого 2016 року.

Відповідно до довідок від 16.07.2021 року № 04/1144 та від 16.07.2021 року № 04/1143 про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, забезпечення її проведення і захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, старший солдат Кротенко В. О. дійсно в період з 30.09.2015 року по 16.12.2015 року, з 25.12.2015 року по 03.01.2016 року, з 07.01.2016 року по 24.05.2016 року, з 25.06.2016 року по 21.12.2016 року, з 26.12.2016 року по 04.06.2017 року по 29.04.2018 року та з 10.05.2018 року безпосередньо брав участь в АТО, забезпеченні її проведення і захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

Наказом військового комісара Донецького обласного військового комісаріату (по стройовій частині) від 30.09.2015 № 181 солдата Кротенко В. О. призначено наказом від 30 вересня 2015 року №28-к на посаду старшого стрільця 1 відділення охорони взводу охорони Донецького обласного військового комісаріату оперативного командування «Схід» Сухопутних військ Збройних Сил України, з 30 вересня 2015 року зарахувати до списків особового складу Донецького обласного військового комісаріату на всі види забезпечення та вважати таким, що з 30 вересня 2015 року справи та посаду прийняв і приступив до виконання службових обов'язків.

Відповідно до витягу з наказу військового комісара Донецького ОТЦК та СО (по стройовій частині) від 29.09.2021 року № 275, старшого солдата Кротенка В. О. водія відділу забезпечення Донецького ОТЦК та СО, звільнено наказом військового комісара Донецького ОТЦК та СО (по особовому складу) від 15 вересня 2021 року №58-РС за п. 2 ч. 15 ст. 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» у запас за пп. «а» (у зв'язку із закінченням строку контракту). З 29 вересня 2021 року виключено зі списків особового складу Донецького ОТЦК та СО, знято з всіх видів забезпечення, а з котлового забезпечення - з 30.09.2021 року. Вислуга у Збройних Силах України на день звільнення становить: календарна - 07 років 04 місяці 15 днів, пільгова – 10 років 08 місяців 10 днів.

В жовтні 2021 року позивачем надіслано заяву на адресу відповідача, у якій він просив надати інформацію щодо наявності вислуги років у календарному, пільговому та загальному обчисленні станом на день звільнення та виключення із списків особового складу Донецького обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Згідно довідки наданою Донецьким ОТЦК та СП від 20.10.2021 року №04/1531, позивач має вислугу років: календарна 07 років 4 місяці 15 днів, пільгова 10 років 08 місяців

10 днів, загальна 18 років 00 місяців 25 днів.

В жовтні 2021 року позивач звернувся до відповідача із заявою, в якій просив виплатити йому одноразову грошову допомогу у розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби, що передбачена п. 2 ст. 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Листом від 26.10.2021 року вих. № 09/02/1224, відповідачем відмовлено позивачу у виплаті одноразової грошової допомоги в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби.

З матеріалів справи вбачається, що при звільненні одноразову грошову допомогу позивачу не виплачено у зв'язку з відсутністю необхідної календарної вислуги років, що стало підставою для звернення позивача до суду.

Надаючи правову оцінку спірним відносинам та аргументам учасників справи, суд виходить з наступного.

Згідно зі статтею 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Основні засади державної політики у сфері соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей відповідно до Конституції України визначає Закон України Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей № 2011-ХІІ (далі - Закон № 2011-ХІІ), який встановлює єдину систему їх соціального та правового захисту, гарантує військовослужбовцям та членам їх сімей в економічній, соціальній, політичній сферах сприятливі умови для реалізації їх конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни та регулює відносини у цій галузі.

Статтею 15 Закону № 2011-ХІІ врегульовані питання щодо пенсійного забезпечення і допомоги.

Так, відповідно до частини другої статті 15 Закону № 2011-ХІІ військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби, які звільняються зі служби за станом здоров'я, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби. У разі звільнення з військової служби за віком, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, закінченням строку контракту, у зв'язку з прямим підпорядкуванням близькій особі, систематичним невиконанням умов контракту командуванням, на підставах, визначених пунктом 1 частини другої статті 36 Закону України "Про розвідку", а також у зв'язку з настанням особливого періоду та небажанням продовжувати військову службу військовослужбовцем-жінкою, яка має дитину (дітей) віком до 18 років одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби виплачується за наявності вислуги 10 років і більше.

Тобто, вказана норма Закону не передбачає будь-яких обмежень щодо обчислення такої вислуги лише в календарних роках, а передбачає виплату одноразової грошової допомоги у разі звільнення за наявності вислуги 10 років і більше.

Частиною першою статті 2 Закону України від 25 березня 1992 року № 2232-ХІІ «Про військовий обов'язок і військову службу» передбачено, що військова служба є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком громадян України (за винятком випадків, визначених законом), іноземців та осіб без громадянства, пов'язаній із обороною України, її незалежності та територіальної цілісності. Час проходження військової служби зараховується громадянам України до їх страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби.

Положеннями частини четвертої статті 2 Закону України від 25 березня 1992 року № 2232-ХІІ «Про військовий обов'язок і військову службу» визначено, що порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються цим

та іншими законами, відповідними положеннями про проходження військової служби, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.

Указом Президента України від 10 грудня 2008 року № 1153/2008 затверджено Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України (далі - Положення № 1153/2008), яким визначається порядок проходження громадянами України (далі - громадяни) військової служби у Збройних Силах України та регулюються питання, пов'язані з проходженням такої служби під час виконання громадянами військового обов'язку в запасі.

Абзацом першим пункту 242 Положення № 1153/2008 передбачено, що після надходження до військової частини письмового повідомлення про звільнення військовослужбовця з військової служби або після видання наказу командира (начальника) військової частини про звільнення військовослужбовець повинен здати в установлені строки посаду та підлягає розрахунку, виключенню зі списків особового складу військової частини і направленню на військовий облік до районного (міського) військового комісаріату за вибраним місцем проживання. Особи, звільнені з військової служби, зобов'язані у п'ятиденний строк прибути до районних (міських) військових комісаріатів для взяття на військовий облік.

Особа, звільнена з військової служби, на день виключення зі списків особового складу військової частини має бути повністю забезпечена грошовим, продовольчим і речовим забезпеченням. Військовослужбовець до проведення з ним усіх необхідних розрахунків не виключається без його згоди зі списків особового складу військової частини (абзац третій пункту 242 Положення № 1153/2008).

Частиною першою статті 9 Закону № 2011-ХІІ встановлено, що держава гарантує військовослужбовцям достатнє матеріальне, грошове та інші види забезпечення в обсязі, що відповідає умовам військової служби, стимулює закріплення кваліфікованих військових кадрів.

Згідно з частинами другою, третьою статті 9 Закону № 2011-ХІІ до складу грошового забезпечення входять: посадовий оклад, оклад за військовим званням, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, винагороди, які мають постійний характер, премія); одноразові додаткові види грошового забезпечення. Грошове забезпечення визначається залежно від посади, військового звання, тривалості, інтенсивності та умов військової служби, кваліфікації, наукового ступеня і вченого звання військовослужбовця.

Механізм та умови виплати грошового забезпечення військовослужбовцям Збройних Сил України, Державної спеціальної служби транспорту України та деяким іншим особам визначає Порядок виплати грошового забезпечення військовослужбовцям Збройних Сил України та деяким іншим особам, затверджений наказом Міністра оборони України від 07 червня 2018 року № 260 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 26 червня 2018 року за № 745/32197 (далі - Порядок № 260).

Пунктом 2 розділу I Порядку № 260 визначено, що грошове забезпечення включає: щомісячні основні види грошового забезпечення; щомісячні додаткові види грошового забезпечення; одноразові додаткові види грошового забезпечення.

До щомісячних основних видів грошового забезпечення належать: посадовий оклад; оклад за військовим званням; надбавка за вислугу років.

До щомісячних додаткових видів грошового забезпечення належать: підвищення посадового окладу; надбавки; доплати; винагорода військовослужбовцям, які обіймають посади, пов'язані з безпосереднім виконанням завдань із забезпечення кібербезпеки та кіберзахисту; премія.

До одноразових додаткових видів грошового забезпечення належать: винагороди (крім винагороди військовослужбовцям, які обіймають посади, пов'язані з безпосереднім виконанням завдань із забезпечення кібербезпеки та кіберзахисту); допомоги.

Згідно з пунктом 3 розділу I Порядку № 260 підставами для розрахунку та виплати основних і додаткових видів грошового забезпечення є:

штат військової частини (установи, організації) (далі - військова частина);

накази про призначення на посаду та зарахування до списків особового складу військової частини, про вступ до виконання обов'язків за посадою, в тому числі тимчасово, про зарахування в розпорядження;

накази про встановлення та виплату основних і додаткових видів грошового забезпечення;

накази про присвоєння військових звань;

грошовий атестат або довідка про грошові виплати (за винятком осіб, призваних (прийнятих) на військову службу за контрактом, у тому числі під час проходження строкової військової служби).

Відповідно до пункту 4 розділу I Порядку № 260 грошове забезпечення військовослужбовців із числа осіб офіцерського складу, в тому числі слухачів (ад'юнктів, докторантів), рядового, сержантського та старшинського складу (крім військово-службовців строкової служби), включає:

посадовий оклад;

оклад за військовим званням;

надбавку за вислугу років;

підвищення посадового окладу під час проходження військової служби на території населених пунктів, яким надано статус гірських, та на острові Зміїний;

надбавки за особливості проходження служби, за службу в Силах спеціальних операцій Збройних Сил, кваліфікацію, кваліфікаційну категорію, виконання функцій державного експерта з питань таємниць, роботу в умовах режимних обмежень, безперервний стаж на шифрувальній роботі, почесні та спортивні звання;

доплати за науковий ступінь та за вчене звання;

премію;

морську винагороду, винагороди за стрибки з парашутом, за розшук, піднімання, розмінування та знешкодження вибухових предметів, тралення і знешкодження мін, за водолазні роботи та за бойове чергування;

одноразові грошові допомоги після укладення першого контракту, для оздоровлення, для вирішення соціально-побутових питань, у разі звільнення з військової служби;

інші виплати, які здійснюються відповідно до чинного законодавства України.

Пунктом 7 розділу I Порядку № 260 серед іншого визначено, що розмір грошового забезпечення, що належить військовослужбовцю не за повний календарний місяць, визначається шляхом множення середньоденного розміру грошового забезпечення на кількість календарних днів, прослужених військовослужбовцем у цьому місяці. При цьому середньоденний розмір грошового забезпечення визначається шляхом ділення суми грошового забезпечення, належного військовослужбовцю за повний календарний місяць, на кількість календарних днів місяця, за який здійснюється виплата.

Військовослужбовцям, які виключаються зі списків особового складу військової частини, грошове забезпечення виплачується до дня виключення включно. В наказах про виключення зі списків особового складу обов'язково зазначається про виплату одноразових додаткових видів грошового забезпечення.

Пунктом 8 розділу I Порядку № 260 серед іншого закріплено, що грошове забезпечення виплачується: щомісячні основні та додаткові види - в поточному місяці за минулий; одноразові додаткові види - в місяці видання наказу про виплату або в наступному після місяця, в якому наказом оголошено про виплату (з урахуванням вимог Бюджетного кодексу України). Грошове забезпечення виплачується за місцем перебування військовослужбовців на грошовому забезпеченні на підставі наказу командира (начальника, керівника) (далі - командир).

Згідно з пунктом 1 розділу XXXI Порядку № 260 грошове забезпечення у разі звільнення з військової служби виплачується військовослужбовцям (крім військовослужбовців строкової військової служби) - у розмірі грошового забезпечення, передбаченого для займаної посади з дня одержання військовою частиною наказу чи письмового повідомлення про звільнення до дня виключення наказом зі списків особового складу включно, але не більше ніж до дня здавання справ та посади (в межах установлених Міністром оборони України строків) або до дня закінчення щорічної відпустки, яка надається після здавання справ та посади.

Військовослужбовцям (крім військовослужбовців строкової військової служби), які звільняються з військової служби у зв'язку із закінченням строку контракту, грошове забезпечення виплачується до дня виключення наказом зі списків особового складу включно, але не більше ніж до дня закінчення строку контракту.

З системного аналізу вищевикладеного слідує, що грошове забезпечення позивача, у тому числі й одноразові додаткові види грошового забезпечення (грошова компенсація за невикористані дні щорічної додаткової відпустки, грошова компенсація за речове майно, матеріальна допомога, одноразова грошова допомога у разі звільнення з військової служби), мало бути виплачено позивачу у день виключення його зі списків особового складу та всіх видів забезпечення.

Розділом XXXII Порядку № 260 врегульовані питання щодо виплати одноразової грошової допомоги у разі звільнення з військової служби.

Так, пунктом 2 розділу XXXII Порядку № 260 визначено, що у разі звільнення з військової служби за віком, у зв'язку зі скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, закінченням строку контракту, у зв'язку з безпосереднім підпорядкуванням близькій особі, систематичним невиконанням умов контракту командуванням, а також у зв'язку з настанням особливого періоду та небажанням продовжувати військову службу військовослужбовцем-жінкою, яка має дитину (дітей) віком до 18 років, одноразова грошова допомога у разі звільнення з військової служби виплачується в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби за наявності вислуги десять календарних років і більше.

Відповідно до абзаців першого, другого пункту 5 розділу XXXII Порядку № 260 одноразова грошова допомога у разі звільнення з військової служби обчислюється з розміру місячного грошового забезпечення, до якого включаються: звільненим із займаних посад - щомісячні основні та додаткові види грошового забезпечення (крім винагород) за останньою займаною посадою.

Аналіз зазначених правових норм дає підстави для висновку, що вказані норми права встановлюють певні умови, за яких виникає право на виплату одноразової грошової допомоги.

Згідно з пунктом 8 розділу XXXII Порядку № 260 для визначення розміру одноразової грошової допомоги в разі звільнення з військової служби строк календарної служби осіб офіцерського складу, осіб рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, обчислюється згідно з пунктами 1, 2 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 року № 393 «Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та членам їхніх сімей» (зі змінами).

Абзацами першим-четвертим пункту 10 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 року № 393 Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, поліцейським, співробітникам

Служби судової охорони та членам їхніх сімей (далі - Постанова № 393) встановлено, що військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби, поліцейським, співробітникам Служби судової охорони, особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, органів і підрозділів цивільного захисту, податкової міліції, Державної кримінально-виконавчої служби:

які звільняються із служби за станом здоров'я, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби;

які звільняються із служби за віком, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, закінченням строку контракту, систематичним невиконанням умов контракту командуванням, за наявності вислуги 10 років і більше виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби;

які звільняються із служби за власним бажанням, через сімейні обставини або з інших поважних причин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, та мають вислугу 10 років і більше, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 25 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби.

Зазначеним в абзаці першому цього пункту військовослужбовцям, поліцейським, співробітникам Служби судової охорони і особам рядового і начальницького складу, які звільняються із служби повторно, одноразова грошова допомога виплачується за період їх календарної служби з дня останнього зарахування на службу без урахування періоду попередньої служби, за винятком тих осіб, що при попередньому звільненні не набули право на отримання такої допомоги (абзаци п'ятий, сьомий пункту 10 Постанови № 393).

Строк календарної служби для визначення розміру одноразової грошової допомоги обчислюється згідно з пунктами 1 і 2 цієї постанови (абзац восьмий пункту 10 Постанови № 393).

Згідно з імперативними вимогами статті 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статті 242 КАС України висновки щодо застосування норм права, викладені у постановах Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права; при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановах Верховного Суду; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи не можуть приймати рішення, які скасовують судові рішення або зупиняють їх виконання.

Верховний Суд у постановах від 11 квітня 2018 року у справі № 806/2104/17 (№ рішення в ЄДРСР 73359546) та від 24 листопада 2020 року у справі № 822/3008/17 (№ рішення в ЄДРСР 93080938) зробив висновок, що поняття «календарна вислуга років» застосовується не для позначення необхідної для призначення допомоги вислуги років, а для визначення розміру грошової допомоги: «в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби». При цьому, умовою набуття права на призначення та виплату одноразової грошової допомоги відповідно до частини другої статті 15 «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» є наявність «вислуги 10 років і більше». Таким чином, в частині другій статті 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» відсутня пряма вказівка на те, що право на призначення та виплату одноразової грошової допомоги виникає за наявності 10 і більше календарних років вислуги.

Оскільки позивач при звільненні з військової служби станом на 29.09.2021 року мав загальну вислугу років - 18 років 00 місяць 25 днів, тобто умова про наявність 10 і більше років вислуги у даному випадку дотримана, суд дійшов висновку, що позивач при звільненні з військової служби набув право на отримання одноразової грошової допомоги.

У зв'язку з викладеним суд вважає, що відповідач протиправно при звільненні позивача

не виплатив останньому одноразову грошову допомогу, передбачену пунктом 2 статті 15 Закону № 2011-ХІІ, за період календарної служби (07 років 04 місяці 15 днів), чим допустив протиправну бездіяльність.

За практикою Європейського суду з прав людини пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди давати обґрунтування своїх рішень, але це не може сприйматись як вимога надавати детальну відповідь на кожен аргумент. Межі цього обов'язку можуть бути різними в залежності від характеру рішення. Крім того, необхідно брати до уваги, між іншим, різноманітність аргументів, які сторона може представити в суд, та відмінності, які існують у державах-учасницях, з огляду на положення законодавства, традиції, юридичні висновки, викладення та формулювання рішень. Таким чином, питання, чи виконав суд свій обов'язок щодо подання обґрунтування, що впливає зі статті 6 Конвенції, може бути визначено тільки у світлі конкретних обставин справи (див. «Руїз Торія проти Іспанії» (Ruiz Toriua v. Spaine), рішення від 09.12.1994, Серія А, № 303-А, параграф 29). Водночас, відповідь суду повинна бути достатньо детальною для відповіді на основні (суттєві) аргументи сторін.

Сторонами суду не наведено інших специфічних, доречних та важливих аргументів, які суд зобов'язаний оцінити, виконуючи свої зобов'язання щодо пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

За таких обставин суд дійшов висновку, що позовні вимоги є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Оскільки, позивач звільнений від сплати судового збору, то відповідно до частини 1 статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України, судові витрати не підлягають відшкодуванню.

Керуючись статтями 2, 8, 9, 19, 20, 32, 77, 90, 94, 241-246, 250, 255, 262 Кодексу адміністративного судочинства України, суд -

В И Р І Ш И В:

Адміністративний позов Кротенка В'ячеслава Олеговича (зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 131, кв. 2, РНОКПП 3369001815) до Донецького обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки (місцезнаходження: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Громової, 67) про визнання бездіяльності протиправною, зобов'язати вчинити певні дії, - задовольнити.

Визнати протиправною бездіяльність Донецького обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки щодо не нарахування та невиплати Кротенку В'ячеславу Олеговичу одноразової грошової допомоги в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожен повний календарний рік служби, встановленої частиною другою статті 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Зобов'язати Донецький обласний територіальний центр комплектування та соціальної підтримки (місцезнаходження: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Громової, 67) нарахувати та виплатити Кротенку В'ячеславу Олеговичу (зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 131, кв. 2, РНОКПП 3369001815) одноразову грошову допомогу в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби, встановлену частиною другою статті 15 Закону України Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей.

Повне судове рішення складено та підписано 24 травня 2022 року.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного

провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину рішення суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, або спрощеного позовного провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручене у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Апеляційна скарга може бути подана безпосередньо до Першого апеляційного адміністративного суду.

Текст рішення розміщений в Єдиному державному реєстрі судових рішень (веб-адреса сторінки: <http://www.reyestr.court.gov.ua/>).

Суддя

А.Б. Христофоров

24.05.2022
Секретар судового засідання
Нікіфорова В.В.